

nař. rozhodnutí nedal st-lce příležitosti, aby k této otázce mohla zaujmouti stanovisko. V tom shledal nss podstatnou vadu řízení. Ježto pak vada ta byla zaviněna shora uvedeným nesprávným nazíráním žal. úřadu na doplňování a měnění podmínek při ponechání nemovitostí podle § 20 příd. zák., nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.378.

Zaměstnanci veřejní: * Započítatelnou dobou pro zvýšení služného ve smyslu § 15 odst. 3 posl. věty plat. zák. č. 103/26 sluší rozuměti vedle skutečné služební doby, pokud není ze zápočtu vyloučena ve smyslu § 16 cit. zák., také jiná ideální období, započtená do této služební doby individuálním správním aktem.

(Nález ze dne 28. února 1933 č. 9788/29.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9976/32.

Věc: Bohumír K. v B. proti ministerstvu pošt a telegrafů o náslužný přídavek ve smyslu § 200 odst. 3 zák. z 24. června 1926 č. 103 Sb.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dekretem ředitelství pošt v Bratislavě z 8. července 1926 provedena byla úprava služebních požitků st-lových, při čemž uvedeno, že mu přísluší 1. lednem 1926 kromě ostatních požitků služné 6. platové stupnice, stupně f) s dvěma náslužnými přídávky. Ředitelství pošt v Bratislavě nevyhovělo výnosem z 1. září 1926 námitkám st-lovým proti zařazení do 6. platové stupnice »f« se dvěma náslužnými přídávky bez přiznání nároku na zvýšení služného do 3. náslužného přídávku.

Min. pošt zamítlo nař. rozhodnutím odvolání st-lovo jako neodůvodněné. — — — — —

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažil nss toto:

Žal. úřad odepřel nař. rozhodnutím st-li nárok na zvýšení služného o třetí náslužný přídavek a to na základě § 15 odst. 3 poslední věty plat. zák., ježto dovršil, včetně doby 14 roků jemu přiznané jako slovenská výhoda, 35 roků služební doby, započítatelné pro ustanovení úředníkem a pro zvýšení služného. St-l naproti tomu tvrdí, že nárok na řečené zvýšení má, ježto slovenská výhoda tomu nevádí, neboť nejde při ní ani o služební dobu ani o dobu započítatelnou po rozumu cit. § 15 odst. 3 plat. zák.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Pokud jde o otázku, lze-li »slovenskou výhodu« považovati za služební dobu, opírá st-l své stanovisko o předpisy bodu II. B »Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov.«, schválených usnesením min. rady z 27. července 1920, z nichž snaží se dovoditi, že jediným účelem těchto předpisů bylo poskytnouti úřednictvu ustanovenému na Slov. finanční nadlepení a to buď ve formě lepšího postupu anebo vyšších požitků, avšak vždy bez jakéhokoliv vlivu na délku služební doby.

Názoru stížnosti nelze přisvědčiti.

Propůjčení slovenské výhody, jak nss již opětne vyslovil, uskutečňuje se konstitutivním správním aktem, jímž se státnímu zaměstnanci z důvodů jeho ustanovení na Slov. dostává některá z výhod usnesením min. rady z 27. července 1920 intendovaná. Tímto propůjčovací aktem, jímž se právní nárok zaměstnance na dotyčnou výhodu teprve zakládá, jest pak určen obsah a rozsah výhody jemu udělené a bude proto i v daném případě řešení otázky stížností relevované, totiž, lze-li slovenskou výhodu st-li udělenou kvalifikovati jako služební dobu, záviseti jedine na obsahu onoho správního aktu, jímž jemu slovenská výhoda byla propůjčena. Podle výnosu min. pošt z 27. května 1921 bylo st-li z titulu slovenské výhody »přiznáno« 14 roků »pro postup do vyšších požitků«. Tato dikce zmíněného dekretu se zřetelem k tomu, že platné právo úřednické zná i institut zápočtu let do služební doby a že tedy pod pojmem »služební doby« dlužno rozuměti nejen dobu ve služebním poměru skutečně ztrávenou, nýbž i jiná ideální období pro tento poměr započtená, nenechává nejmenších pochybností o tom, že in concreto byla st-li slovenská výhoda udělena ve formě zápočtu uvedených období do služební doby rozhodné pro postup do vyšších požitků. Byla-li však st-li slovenská výhoda propůjčena v této formě, pak jest pro daný spor zcela nerozhodno, jakou právní povahu má slovenská výhoda ve smyslu předpisů odst. II B »Zásad pro úpravu osobních poměrů zaměstnanců na Slov.« a mohl proto nss ponechati stranou vývody stížnosti, pokud, dovolávajíc se předpisů těchto »Zásad«, snaží se z nich dovoditi, že udělení slovenské výhody nemůže vrhati žádný reflex na délku služební doby, neboť i kdyby stížnost měla pravdu, nemohla by tato okolnost na věci nic změnit, když podle obsahu aktu, jímž udělení slovenské výhody st-li se stalo, a jenž, jak svrchu řečeno, jest pro určení jejího obsahu v tom kterém případě jedine rozhodným, byla st-li tato výhoda udělena, byť i snad v rozporu s intencemi citovaných »Zásad«, ve formě zápočtu určitých období do služební doby rozhodné pro postup do vyšších požitků.

Je-li tomu tak, pak ovšem nelze upíratí obdobím st-li z titulu slovenské výhody započteným kvalifikaci služební doby a vylučovati je již z tohoto důvodu ze zápočtu do 35leté služební doby ve smyslu § 15 odst. 3 posl. věty plat. zák., a jest opačné stanovisko stížnosti liché (srov. Boh. A 9976/32).

Bezdůvodným je však dále i názor stížnosti, že nejde při konkrétní t. zv. »Slovenské výhodě« ani o dobu započítatelnou.

Paragraf 15, jednající o zvýšení služného, má v 3. odstavci toto ustanovení: »Zvýšení o první náslužný přídavek nastává, jakmile úředník dovrší 3 roky započítatelné služební doby se služným nejvyššího stupně příslušné platové stupnice. Zvýšení o jednotlivé další náslužné přídavky nastane, jakmile úředník dovrší 3 roky započítatelné služební doby s naposled nabytým náslužným přídavkem téže platové stupnice. Zvýšení o poslední náslužný přídavek je vyloučeno, jestliže úředník dovrší 35 roků služební doby započítatelné pro ustanovení úředníka a pro zvýšení služného.«

Z tohoto ustanovení vysvítá, že pod výrazem »služební doba započítatelná pro ustanovení úředníkem« jest rozuměti dobu skutečně ztrávenou v poměru čekatelském podle ustanovení § 7 odst. 4 a § 9 plat. zák., pod výrazem »služební doba započítatelná pro zvýšení služného« pak jednak skutečnou dobu ve služebním poměru ztrávenou, pokud není ve smyslu § 16 cit. zák. ze zápočtu vyloučena, jednak i jiná období ideální započtená do této služební doby individuálním aktem.

Pro tento výklad pojmu »zápočítatelné služební doby« v § 15 odst. 3 poslední větě, jemuž — jak žal. úřad správně uvedl — s hlediska právě uvedeného nelze dávat na tomto místě jiný smysl než v předchozích ustanoveních téhož § (srov. odst. 2 a odst. 3 věta první a druhá § 15) mluví především ustanovení §§ 142 a 207 plat. zák., obsahující předpisy o započtení pro zvýšení služného, z jichž spojitosti s odst. 2 a 3 § 15 zcela nepochybně plyne, že zákonodárce v tomto paragrafu měl na mysli netoliko efektivní služební dobu, nýbrž i dobu ideální úředníkovi pro zvýšení služného započtenou. Výkladu tomuto nestojí v cestě ani předpis § 197 plat. zák., který mluví o »době rozhodné« pro stanovení výše služného vymezuje pojem započítatelné služební doby jakožto doby ve služebním poměru skutečně ztrávené. Jde tu o speciální předpis, platící toliko pro převod do nových platů, takže pojem započítatelnosti služební doby v něm stanovený nelze rozšiřovati a přenášeti i na ostatní ustanovení plat. zák. Naopak z okolností, že zákonodárce pro účely převodu shledal nutným výslovně vymeziti pojem služební doby započítatelné jakožto doby efektivní, plyne a contrario, že tomuto pojmu v obvyklém slova smyslu tento užší význam přikládati nelze. Správnost shora uvedeného názoru jest konečně potvrzena i ustanovením odst. 3 § 165 plat. zák., z něhož vysvítá, že zákonodárce tam, kde chtěl vyloučiti připočítávání doby započtené, učinil tak výslovně.

Z předeslaného vysvítá, že dobou započítatelnou pro zvýšení služného ve smyslu § 15 odst. 3 plat. zák. č. 103/26 sluší rozuměti vedle skutečné služební doby, pokud není ve smyslu § 16 cit. zák. ze zápočtu vyloučena, také jiná ideální období do této služební doby individuálním správním aktem započtená.

Jak bylo již uvedeno shora, bylo st-li přiznáno z titulu slovenské výhody 14 roků pro postup do vyšších požitků. Tím urychlen postup do vyšších požitků o uvedenou dobu, čili jinými slovy ideální doba 14 let byla započtena a stala se tedy započítatelnou pro zvýšení služebních příjmů jeho. Je tedy názor stížnosti, popírající započítatelnost t. zv. »Slov. výhody« in concreto pro postup do vyššího služného, mylný. — — —

Č. 10.379.

Živnostenské právo: Může živn. úřad udělení koncese pro periodickou dopravu osob autobusy vázati na podmínku, že oprávnění to zanikne, zřídí-li státní správa vlastní automobilní trať směru stejného nebo nepřilíši odchylného?

(Nález ze dne 28. února 1933 č. 1942.)